TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. sausio 13 d.*

Byloje C-254/03 P

dėl 2003 m. birželio 13 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Eduardo Vieira SA, atstovaujamos *abogados* J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier ir D. Domínguez Pérez,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai S. Pardo Quintillán, padedamos advokatų J. Rivas-Andres ir J. Gutiérrez Gisbert, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric (pranešėja), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ir E. Levits,

generalinis advokatas A. Tizzano,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 *Eduardo Vieira SA* (toliau – *SAEV*) savo apeliaciniu skundu prašo panaikinti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimą *Vieira ir kt. prieš Komisiją* (T-44/01, T-119/01 ir T-126/01, Rink. p. II-1209, toliau – skundžiamas sprendimas), nes šiuo sprendimu buvo atmestas jo ieškinys dėl 2001 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimo, sumažinančio suteiktą finansinę paramą projektui ARG/ESP/SM/26-94 dėl bendros įmonės įsteigimo pagal Europos ekonominės bendrijos ir Argentinos Respublikos susitarimą dėl santykių jūrų žuvininkystės sektoriuje, panaikinimo (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Europos ekonominės bendrijos ir Argentinos Respublikos susitarimas dėl santykių jūrų žuvininkystės sektoriuje

2 Europos ekonominės bendrijos ir Argentinos Respublikos susitarimas dėl santykių jūrų žuvininkystės sektoriuje (toliau – susitarimas dėl žuvininkystės) Bendrijos vardu buvo patvirtintas 1993 m. rugsėjo 28 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3447/93 (OL L 318, p. 1).

3 Susitarimo dėl žuvininkystės 5 straipsnio 1 ir 2 dalys nustato:

„1. Šalys sudaro reikiamas sąlygas įmonėms Argentinoje steigti, naudodamosi vienoje arba keliose Bendrijos valstybėse narėse esančiu kapitalu, bei Argentinos ir Bendrijos laivų savininkų bendroms įmonėms ir laikinoms asociacijoms žuvininkystės sektoriuje steigti, siekiant bendrai naudotis ir tam tikrais atvejais – bendrai perdirbti Argentinos žuvininkystės išteklius remiantis I protokole bei I ir II prieduose nustatytomis sąlygomis.

2. Argentina straipsnio 1 dalyje nurodytoms įmonėms sudaro I protokole įtvirtintas žvejybos galimybes I–IV priedų nuostatose nustatyta tvarka.“ (Pataisytas vertimas)

4 Šio susitarimo 2 straipsnio e punkte „bendra įmonė“ apibrėžiama kaip „privatine teise remiantis sukurta bendrovė, kurią sudaro vienas arba daugiau Bendrijos laivų savininkų ir vienas arba daugiau Argentinos fizinių arba juridinių asmenų, kuriuos sieja bendros įmonės sutartis, sudaryta siekiant naudotis ir tam tikrais atvejais – perdirbti Argentinos žuvininkystės išteklius, prioritetą teikiant Bendrijos rinkos aprūpinimui“.

5 Pagal to paties susitarimo 5 straipsnio 3 dalį tokios įmonės steigimas iš esmės reiškia Bendrijos laivo perdavimą. Todėl šis laivas yra išbraukiamas iš Bendrijos registro.

6 Pagal susitarimo dėl žvejybos 6 straipsnį:

„Šalys atrenka laikinų asociacijų, Bendrijos įmonių, įsteigtų Argentinoje, ir 5 straipsnyje nurodytų bendrų įmonių, kurioms bus leidžiama sugauti I protokole nurodytus kiekius, projektus. Projektai atrenkami pagal III priede nurodytus metodus ir kriterijus.“ (Pataisytas vertimas)

7 Šio susitarimo 7 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Siekiant skatinti 5 straipsnyje nurodytų įmonių steigimą, remiantis 6 straipsniu Šalių atrinktiems projektams teikiama finansinė parama I protokole nustatyta tvarka.“

8 To paties susitarimo III priedo 2 punktas numato, kad valstybės narės bendrų įmonių steigimo projektus Komisijai pateikia „pagal Bendrijos taisykles".

9 Pagal šio priedo 3 dalį Bendrija teikia jungtiniam komitetui projektų, kuriems gali būti suteikta finansinė parama, sąrašą. Ta pati nuostata numato:

„Jungtinis komitetas įvertina projektus iš esmės remdamasis šiais kriterijais:

a) technologija, atitinkanti siūlomus žvejybos būdus;

b) rūšys ir žvejybos zonos;

c) laivų modernizavimas;

d) bendros investicijos į projektą;

e) investicijos į sausumoje esančias gamyklas;

f) ankstesnė Bendrijos laivų savininko ir bet kurio Argentinos partnerio patirtis žuvininkystės sektoriuje."

10 Pagal susitarimo dėl žuvininkystės III priedo 4 ir 5 punktus „Argentinos vykdančioji institucija ir Bendrija" patvirtina jungtinio komiteto rekomenduojamus projektus.

11 Šio susitarimo I protokolo pavadinimas yra „žvejybos galimybės ir finansinis kompensavimas <...>". Jo 1 straipsnis nustato didžiausias metines žvejybos galimybes perteklinėms rūšims (amerikinėms ilgauodegėms jūrų lydekoms, argentininiams trumpačiuopikliams kalmarams, patagoninėms trumpauodegėms nototenijoms ir (arba) šiauriniams grenadieriams) ir neperteklinėms rūšims (*Merluccius hubbsi*), nurodytoms tame pačiame susitarime.

12 Bendroms įmonėms yra leidžiama sugauti I protokole nurodytus perteklinių ir neperteklinių rūšių kiekius (susitarimo dėl žuvininkystės 6 straipsnis) ir jos naudojasi teikiama finansine parama to paties protokolo nustatyta tvarka (šio susitarimo 7 straipsnis).

13 Šiuo tikslu minėto protokolo 3 straipsnis nurodo:

„1. <...> Bendrija teikia finansinę paramą <...> bendroms įmonėms formuoti.

<...> finansinė parama teikiama Bendrijos savininkui, kad jis padengtų dalį savo išlaidų, patirtų steigiant <...> bendrą įmonę, ir (arba) pašalintų tam tikrus laivus iš Bendrijos registro.

2. Siekdama skatinti bendrų įmonių steigimąsi ir plėtrą, Bendrija teikia Argentinoje įsteigtoms bendroms įmonėms penkiolikos (15) procentų Bendrijos savininkui teikiamos finansinės paramos dydžio sumą. <...>

<...>

4. Nuostatos, taikomos paraiškoms Bendrijos paramai gauti ir Bendrijos paramos teikimui Bendrijos savininkui, kaip nurodyta straipsnio 1 dalyje, nustatomos pagal atitinkamas galiojančias Bendrijos taisykles.

<...>"

Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys bendras įmones žuvininkystės sektoriuje

14 1986 m. gruodžio 18 d. Taryba priėmė Reglamentą (EEB) Nr. 4028/86 dėl Bendrijos priemonių, skirtų žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus struktūroms pagerinti ir suderinti (OL L 376, p. 7). Šis reglamentas, kurį vėliau keitė 1990 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3994/90 (OL L 380, p. 1), 1992 m. rugsėjo 21 d. Tarybos reglamentas Nr. 2794/92 (OL L 282, p. 3) ir 1992 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas Nr. 3946/92 (OL L 401, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 4028/86), 21a–21d straipsniuose numato Komisijai galimybę teikti bendrų žuvininkystės įmonių projektams skirtingo pobūdžio finansinę paramą, kurios dydis skiriasi pagal atitinkamų laivų masę ir amžių, jeigu šie projektai atitinka nustatytus reikalavimus.

15 Pagal Reglamento Nr. 4028/86 21a straipsnį „bendra įmonė" yra remiantis privatine teise sukurta bendrovė, „kurią sudaro vienas arba daugiau Bendrijos laivų savininkų ir vienas arba daugiau trečiųjų šalių partnerių <...>, siekianti naudotis ir prireikus perdirbti žuvų išteklius trečiųjų šalių suverenitetui ir (arba) jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, prioritetą teikiant Bendrijos rinkos aprūpinimui". Komisija teikia bendrų įmonių projektams finansinę paramą, „skirtą padengti dalį Bendrijos partnerių išlaidų, patirtų steigiant bendrą įmonę" (21c straipsnio 1 dalis).

16 Reglamento Nr. 4028/86 44 straipsnis, kuris buvo taikomas iki 1993 m. gruodžio 31 d., numato:

„Per visą laikotarpį, kuriam Bendrija suteikia paramą, valstybės narės tam tikslui paskirta valdžios institucija ar įstaiga Komisijos prašymu siunčia visus patvirtinančius dokumentus ir visus dokumentus, įrodančius, kad kiekvienam projektui nustatytos finansinės ir kitos sąlygos yra patenkintos. Komisija gali nuspręsti sustabdyti, sumažinti ar nutraukti paramą 47 straipsnyje nustatyta tvarka, jei:

— projektas nebuvo įgyvendintas taip, kaip numatyta, arba

— tam tikros nustatytos sąlygos nėra patenkintos, arba

<...>"

17 Priėmus 1993 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2080/93, nustatantį Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl Žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento (OL L 193, p. 1), ir 1993 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3699/93, nustatantį Bendrijos struktūrinės paramos produktų perdirbimui ir prekybai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje kriterijus bei tvarką (OL L 346, p. 1), bendrų įmonių valdymas ir finansavimas buvo integruotas į Žuvininkystės orientavimo finansinį instrumentą (ŽOFI). Nuo šiol valstybės narės yra atsakingos už bendrų įmonių projektų, kuriems skiriamas finansavimas, atranką. Jos taip pat atsakingos už projektų valdymą ir kontrolę.

18 Reglamento Nr. 2080/93 9 straipsnio 1 dalimi nuo 1994 m. sausio 1 d. buvo panaikintas Reglamentas Nr. 4028/86. Tačiau šis reglamentas bei jo įgyvendinimo nuostatos ir toliau galiojo iki 1994 m. pateiktiems prašymams finansinei paramai gauti.

19 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4253/88, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl struktūrinių fondų uždavinių, jų efektyvumo bei jų veiklos koordinavimo tarpusavyje, taip pat su Europos investicijų banko operacijomis ir kitais esamais finansiniais instrumentais (OL L 374, p. 1), pakeisto 1993 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2082/93 (OL L 193, p. 20, toliau – Reglamentas Nr. 4253/88), 3 straipsnio 1 dalies trečioji įtrauka numato, kad įgyvendinant Reglamento Nr. 2052/88 1 straipsnyje nurodytus tikslus, Komisija partnerystės atveju užtikrina, kad iš fondų teikiama parama būtų suderinta su parama, teikiama iš Bendrijos biudžeto lėšų, skirtų kitoms struktūrinėms priemonėms. Reglamento Nr. 4253/88 24 straipsnis numato, kad „paaiškėjus, jog veiksmas ar priemonė nepateisina nei dalies, nei visos jiems skirtos paramos“ (1 dalis), Komisija, atlikusi atitinkamą patikrinimą „gali sumažinti arba sustabdyti šiai veiklai arba priemonei skirtą paramą, jeigu patikrinimas atskleidžia pažeidimą arba parodo, kad yra nemažų pokyčių, turinčių įtakos veiklos arba priemonės pobūdžiui arba sąlygoms, kurioms negautas Komisijos patvirtinimas“ (2 dalis).

20 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1), 54 straipsniu nuo 2000 m. sausio 1 d. Reglamentas Nr. 4253/88 buvo panaikintas. Tačiau jis panaikinamas „nepažeidžiant 52 straipsnio 1 dalies". Remiantis šia nuostata, Reglamentas Nr. 1260/1999 „<...> neturi įtakos Komisijos patvirtintos paramos remiantis Reglamentu Nr. 4253/88 tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies panaikinimą".

Faktinės bylos aplinkybės

21 Pirmosios instancijos teisme nagrinėto ieškinio faktinės aplinkybės skundžiamo Pirmosios instancijos teismo sprendime yra išdėstytos taip:

„18 Pagal susitarimą dėl žuvininkystės Ispanijos įmonė (*SAEV*) pateikė projektą dėl bendros įmonės *Vieira Argentina, SA* (toliau – *VASA*), sudarytos iš *SAEV* ir Argentinos laivų savininko, steigimo. Šis projektas numatė Patagonijos iltžuvių žvejybą. Projektui turėjo būti perduotas Bendrijos laivas *Ibsa Cuarto*, vėliau pervadintas *Vieirasa XII*.

19 1994 m. spalio 13 d. laišku Komisija informavo *SAEV*, kad į projektą negali būti atsižvelgta, nes nurodytos rūšies nebuvo tarp rūšių, kurioms taikomas susitarimas dėl žuvininkystės.

20 1994 m. spalio 20 d. Ispanijos valdžios institucijos laišku perdavė Komisijai apeliantės joms pateiktus dokumentus, patvirtinančius sugavimų plano

pakeitimą. Šiame plane buvo minimas susitarimo dėl žuvininkystės I protokole nurodytų perteklinių rūšių, t. y. amerikinių ilgauodegių jūrų lydekų, šiaurinių grenadierių ir patagoninių trumpauodegių nototenijų, gaudymas Argentinos išimtinėje ekonominėje zonoje (IEZ).

21 1994 m. gruodžio 8 d. laišku Komisija informavo *SAEV*, kad 1994 m. gruodžio 5 ir 6 d. jungtinis komitetas nerekomendavo jos projekto, nes Argentinos partneris siekė palikti Patagonijos iltžuvę (susitarime dėl žuvininkystės nenumatytą rūšį) projekto, pateikto Argentinos valdžios institucijoms, sugavimų plane.

22 1994 m. gruodžio 12 d. faksimile *SAEV* informavo Komisiją, kad Argentinos partneris „1994 m. lapkričio 24 d. laiške Argentinos generaliniam žuvininkystės ir žemės ūkio direktoratui atsisakė Patagonijos iltžuvių žvejybos".

23 Argentinos valdžios institucijos 1995 m. liepos 14 d. Rezoliucija Nr. 14/95 patvirtino projektą, išduodamos laivui *Vieirasa XII* leidimą žvejoti perteklines rūšis, pagal kurį laivas galėjo sugauti 1 204 tonas šiaurinių grenadierių, 1 204 tonas patagoninių trumpauodegių nototenijų, 301 toną amerikinių ilgauodegių jūrų lydekų ir 301 toną kitų rūšių.

24 1995 m. liepos 18 d. laišku bendra įmonė *VASA* kreipėsi į Argentinos valdžios institucijas prašydama prie pagal susitarimą dėl žuvininkystės išduoto žvejybos leidimo prijungti papildomą leidimą gaudyti Patagonijos iltžuves.

25 1995 m. liepos 25 d. sprendimu (toliau – sprendimas suteikti paramą <...>) Komisija patvirtino finansinės paramos *SAEV* pateiktam projektui (projektas ARG/ESP/SM/26-94) suteikimą „susitarime (dėl žuvininkystės) <...>, taikytinoje Bendrijos teisėje ir Prieduose įtvirtintų nuostatų nustatytomis sąlygomis" (1 straipsnis).

26 1995 m. liepos 25 d. Sprendimo suteikti paramą I priedas nustato *SAEV* suteikiamą finansinę paramą, t. y. 1 881 936 ekiu. Šiame priede taip pat nustatoma parama, suteikiama bendrai įmonei *VASA*, kuri gauna paramą, lygią 15 % *SAEV* suteiktos sumos, tai yra 282 290,4 ekiu. Taigi bendra parama projektui yra 2 164 226,4 ekiu.

27 Be to, 1995 m. liepos 25 d. Sprendimo suteikti paramą I priedas numato:

„Šiame priede esančių duomenų pakeitimas galimas tik esant išankstiniam Argentinos valdžios institucijų ir Komisijos leidimui."

28 1995 m. lapkričio 14 d. Rezoliucija Argentinos valdžios institucijos suteikė laivui *Vieirasa XII* galutinį žvejybos leidimą, sumažindama perteklinių rūšių kiekį iki 750 tonų šiaurinių grenadierių, 203 tonų patagoninių trumpauodegių nototenijų, 203 tonų amerikinių ilgauodegių jūrų lydekų ir prie jo prijungė naują žvejybos leidimą dėl 1 800 tonų Patagonijos iltžuvių.

29 1996 m. birželio 27 d. Komisija išmokėjo pirmąją paramos dalį (80 %).

30 1996 m. liepos 5 d. laivas *Vieirasa XII* galutinai paliko Argentinos vandenis, kad žvejotų tarptautiniuose vandenyse.

31 1997 m. vasario 25 d. *SAEV* pateikė prašymą išmokėti likusią paramos dalį.

32 1998 m. balandžio 21 d. laišku Komisija informavo *SAEV*, kad jeigu nebus gautas ją tenkinantis atsakymas, gali būti pradėta Bendrijos paramos sumažinimo procedūra. Šiame laiške Komisija nurodė, kad 1996 m. liepos 5 d. laivo išplaukimas iš Argentinos vandenų pažeidžia susitarimo dėl žuvininkystės 5 straipsnio 1 dalį ir šio susitarimo I protokolo 3 straipsnio 1 dalį, nes bendros įmonės steigiamos siekiant naudotis ir tam tikrais atvejais – perdirbti Argentinos žuvininkystės išteklius.

33 1998 m. gegužės 19 d. *SAEV* pateikė savo pastabas. Šiame laiške ji nurodė priežastis, dėl kurių, jos manymu, paramos suteikimo sąlygos nebuvo pažeistos.

34 1999 m. birželio 9 d. laišku Komisija informavo *SAEV* apie tai, kad, jos manymu, „1998 m. gegužės 19 d. laiške pateiktos pastabos neleidžia daryti išvados pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus, tačiau patvirtina, kad 1996 m. liepos 5 d. laivas išplaukė iš Argentinos vandenų". Dėl šios priežasties Komisija paaiškino, kad ji „nusprendė sumažinti šiam projektui suteiktą paramą". Laiške buvo pateiktas sumažinimo apskaičiavimo būdas ir nurodyta, kad jai turėtų būti grąžinta 355 477 eurų suma. Komisija nurodė, kad *SAEV* nesutikus su pasiūlytu sprendimu, ji privalėtų „tęsti pradėtą sumažinimo ir susigrąžinimo procedūrą".

35 Po šio laiško vyko susirašinėjimas tarp *SAEV* (1999 m. liepos 16 d., 1999 m. gruodžio 21 d. ir 2000 m. balandžio 5 d.) ir Komisijos tarnybų (1999 m. rugsėjo 23 d. ir 2000 m. vasario 28 d.). Taip pat vyko *SAEV* atstovų ir Komisijos tarnybų susitikimai.

36 2000 m. rugsėjo 14 d. laišku Komisija informavo *SAEV*, kad buvo atliktas naujas skaičiavimas, pagal kurį jai turėtų būti gražinta 419 446 eurų suma.

37 *SAEV* manydama, kad Komisija neteisėtai atsisakė sumokėti likusią Bendrijos paramos dalį, 2000 m. rugsėjo 21 d. laišku formaliai pareikalavo, kad Komisija tai padarytų.

38 2000 m. spalio 16 d. laišku Komisija informavo *SAEV*, kad Bendrijos laivo savininkui suteiktos paramos sumažinimo procedūra yra pradėta ir sprendimas šiuo klausimu bus priimtas po konsultacijų su Žuvininkystės pramonės nuolatiniu komitetu.

39 Ispanijos Karalystei ir *SAEV* skirtu (ginčijamu sprendimu) Komisija sumažino šiai įmonei skirtą finansinę paramą. Sprendimo 2 straipsnis *SAEV* nurodo grąžinti 419 446 eurų sumą. Šiame sprendime nekalbama apie galimą paramos, suteiktos bendrai įmonei *VASA*, sumažinimą.

40 (Ginčijamo) sprendimo motyvai yra tokie:

„2. Pagal (1995 m. liepos 25 d.) sprendimo (suteikti paramą) 1 straipsnį parama buvo suteikta susitarime (dėl žuvininkystės) įtvirtintų nuostatų <...>, taikytinoje Bendrijos teisėje ir Prieduose įtvirtintų nuostatų nustatytomis sąlygomis.

3. Susitarimas dėl žuvininkystės, ir ypač jo 5 straipsnio 1 dalis, nurodo, kad bendros įmonės Argentinoje steigiamos siekiant naudotis Argentinos žuvininkystės ištekliais remiantis I protokole bei I ir II prieduose nustatytomis sąlygomis; pagal 6 jo straipsnį bendroms įmonėms yra leidžiama sugauti I protokole nurodytus kiekius.

4. (*SAEV*) užpildytos ir pasirašytos prašymo dėl Bendrijos paramos formos B dalies 3.2.1 punkte aiškiai nurodyta, kad Komisija finansinę paramą suteikia tik tiems projektams, kuriais siekiama naudotis žuvininkystės ištekliais vandenyse, priklausančiuose nagrinėjamos valstybės suverenitetui ar jurisdikcijai.

5. <...>

6. Todėl Bendrijos paramos suteikimas nagrinėjamos bendros įmonės steigimui taikytinas tik žvejybinio laivo *Ibsa Cuarto* vykdomiems (1995 m. liepos 25 d.) sprendimo (suteikti paramą) prieduose išvardytų rūšių, tai yra amerikinių ilgauodegių jūrų lydekų ir patagoninių trumpauodegių nototenijų, sugavimams Argentinos vandenyse.

7. Nuo 1996 m. liepos 5 d. laivas *Ibsa Cuarto* sustabdė žvejybos veiklą Argentinos IEZ ir pradėjo veikti tarptautiniuose vandenyse gaudydamas Patagonijos iltžuves, iš anksto apie tai nepranešęs Komisijai ir negavęs jos leidimo."

41 Priminusi, kad ji sužinojo apie šią situaciją, Komisija 1997 m. liepos 2 d. (ginčijamo) sprendimo 9 punkte padarė išvadą, kad *SAEV* pažeidė finansinės paramos suteikimo sąlygas. Be to, šio sprendimo 10–13 punktuose ji pateikė ginčijamos paramos sumažinimo apskaičiavimą. Pirmiausia ji konstatavo, kad pagal Reglamente Nr. 3699/93 nustatytas paramos sumas *SAEV* turi teisę gauti 688 187 eurų paramą dėl galutinio laivo *Vieirasa XII* perdavimo bendrai įmonei. Taigi 1995 m. liepos 25 d. sprendimu suteikti paramą jai suteiktos paramos likutis siekia 1 193 749 eurus (1 881 936 — 688 187). Kadangi laivas *Vieirasa XII* Argentinos vandenyse veikė tik 12 mėnesių (vietoj numatytų 36 mėnesių), Komisija daro išvadą, kad *SAEV* turi teisę gauti tik trečdalį numatytos 1 193 749 eurų sumos, tai yra 397 916 eurų. Todėl, Komisijos nuomone, bendra sumažintos paramos suma siekia 1 086 103 eurus (397 916 + 688 187). Taigi *SAEV*, kuri jau gavo 80 % paramos sumos (1 505 549 eurus), raginama grąžinti Komisijai 419 446 eurus."

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

22 2001 m. birželio 8 d. *SAEV* pateikė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

23 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas ieškinį atmetė ir priteisė iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo reikalavimai

24 *SAEV* Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti apeliacinį skundą priimtinu,

— panaikinti skundžiamą Pirmosios instancijos teismo sprendimą,

— priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Pirmosios instancijos teisme išlaidas.

25 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas, antrojo pagrindo antroji dalis, trečiasis ir penktasis pagrindai yra akivaizdžiai nepriimtini,

— atmesti visą apeliacinį skundą arba prireikus priimtina pripažintą apeliacinio skundo dalį,

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

26 Grįsdama apeliacinį skundą, *SAEV* nurodo šešis pagrindus, susijusius su Bendrijos teisės pažeidimais:

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl ginčijamo sprendimo teisinio pagrindo,

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl jungtinio komiteto ir Argentinos valdžios institucijų vaidmens,

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl Reglamento Nr. 4028/86 44 straipsnio taikymo finansinės paramos sumažinimo procedūros metu,

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl Reglamento Nr. 3699/93 taikymo skaičiuojant sumą, kuria sumažinama finansinė parama,

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl *force majeure*,

— susitarimo dėl žuvininkystės pažeidimą dėl būtinybės gauti Komisijos leidimą išplaukti už Argentinos žvejybos zonos.

Dėl pirmo pagrindo

Šalių argumentai

27 *SAEV* ginčija skundžiamo sprendimo 94 punkte pateiktą šį Pirmosios instancijos teismo vertinimą: „kadangi paramos suteikimas buvo teisėtai grindžiamas Reglamentu Nr. 4253/88, Komisija iš esmės turėjo teisę ginčijamus sprendimus taip pat grįsti šiuo reglamentu ir ypač jo 24 straipsniu".

28 Šiuo klausimu *SAEV* teigia, kad padarydamas išvadą, jog sprendimas suteikti paramą grindžiamas Reglamentu Nr. 4253/88, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes šio sprendimo 1 straipsnis nurodo „taikytiną Bendrijos teisę".

29 *SAEV* nuomone, susitarime dėl žuvininkystės nėra jokios specialios nuostatos dėl galimo finansinės paramos sumažinimo arba nutraukimo. Sprendimo suteikti paramą motyvų santraukoje minimas tik Reglamentas Nr. 3447/93 ir jokia kita Bendrijos teisės nuostata necituojama. Taigi atrodo, kad susitarimas dėl žuvininkystės yra vienintelis šio sprendimo teisinis pagrindas.

30 Komisija tvirtina, kad šie argumentai yra nepriimtini, nes jie iš esmės atitinka tuos, kurie buvo pateikti pirmojoje instancijoje.

31 Dėl esmės ji tvirtina, kad, kaip nusprendė Pirmosios instancijos teismas, nuoroda į taikytiną Bendrijos teisę turėtų būti aiškinama kaip nuoroda į Reglamentą Nr. 4253/88. Pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies trečią įtrauką jis taikomas įvairiai paramai iš Bendrijos biudžeto lėšų, skirtų kitoms struktūrinėms priemonėms. Taigi pagal susitarimą dėl žuvininkystės bendrų įmonių steigimui suteikta finansinė parama yra struktūrinė.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl pagrindo priimtinumo

32 Pastebėtina, kad apeliantei ginčijant Pirmosios instancijos teismo pateiktą Bendrijos teisės aiškinimą ar taikymą, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo svarstomi apeliacinio proceso metu. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų apeliacinio skundo grįsti pagrindais ir argumentais, kuriais jis rėmėsi Pirmosios instancijos teisme, apeliacinis procesas prarastų dalį savo reikšmės (žr. 2003 m. lapkričio 11 d. Nutarties *Martinez prieš Parlamentą*, C-488/01 P, Rink. p. I-13355, 39 punktą ir minėtą teismų praktiką).

33 Tačiau iš EB 225 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos c punkto matyti, kad apeliacinis skundas turi aiškiai nurodyti prašomo panaikinti sprendimo kritikuojamus elementus bei specialiai šį prašymą pagrindžiančius teisinius argumentus (žr. minėtos nutarties *Martinez prieš Parlamentą* 40 punktą ir minėtą teismų praktiką).

34 Šioje byloje pirmu pagrindu siekiama ginčyti Pirmosios instancijos teismo poziciją dėl jam pateikto teisės klausimo, tai yra, pirma, susitarimo dėl žuvininkystės ir, antra, sprendimo suteikti paramą nuostatų išaiškinimą. *SAEV* tiksliai nurodė teisės klaidą, dėl kurios priekaištaujama Pirmosios instancijos teismui, ir kritikavo Bendrijos teisės, kuria grindžiama minėta klaida, aiškinimą.

35 Taigi pirmas pagrindas yra priimtinas.

— Dėl pagrindo pagrįstumo

36 Susitarimo dėl žuvininkystės I protokolo 3 straipsnio 4 dalis nurodo, kad nuostatos, taikomos paraiškoms Bendrijos paramai gauti ir Bendrijos paramos teikimui Bendrijos savininkui, kaip nurodyta straipsnio 1 dalyje, nustatomos pagal atitinkamas galiojančias Bendrijos taisykles.

37 Taigi sprendimo suteikti paramą 1 straipsnio 1 dalis nurodo, kad parama suteikiama būtent taikytinos Bendrijos teisės nustatytomis sąlygomis.

38 Antroje sprendimo suteikti paramą konstatuojamojoje dalyje nurodomi Bendrijos struktūrinės politikos tikslai žuvininkystės sektoriuje. Taigi minėto sprendimo 1 straipsnyje pateikta nuoroda į taikytiną Bendrijos teisę turėtų būti suprantama kaip nuoroda į teisę, susijusią su struktūrinėmis priemonėmis.

39 Reglamento Nr. 4253/88 24 straipsnis „Paramos sumažinimas, sustabdymas ir nutraukimas" taikomas, *inter alia*, struktūrinei finansinei paramai. Be to, iš minėto reglamento pavadinimo ir 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad 24 straipsnis taikomas ne tik struktūrinių fondų teikiamai paramai, bet ir paramai, finansuojamai iš Bendrijos biudžeto lėšų, skirtų kitoms struktūrinėms priemonėms, pavyzdžiui, nagrinėjamoms šioje byloje.

40 Taigi Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte teisingai nusprendė, kad nuoroda į „taikytiną Bendrijos teisę" turėtų būti suprantama kaip nuoroda į Reglamentą Nr. 4253/88.

41 Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, pirmas pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antro pagrindo

Šalių argumentai

42 Antras pagrindas skaidytinas į dvi dalis.

43 Pirma dalimi *SAEV* tvirtina, kad nurodydamas, jog Komisija neprivalėjo konsultuotis su jungtiniu komitetu, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę ir susitarimą dėl žuvininkystės. Ji kritikuoja skundžiamo sprendimo 104 ir 106 punktuose Pirmosios instancijos teismo pateiktą vertinimą, kad „susitarimą dėl žuvininkystės sudaro dvi dalys: tarptautinė dalis, tai yra Bendrijos ir Argentinos Respublikos bendradarbiavimas, ir Bendrijos dalis, apimanti pagal susitarimą dėl

žuvininkystės bendrų įmonių steigimui Bendrijos laivų savininkams suteiktą Komisijos finansavimą", ir kad „finansinės paramos suteikimas atrinktiems Bendrijos laivų savininkų projektams yra vienašalis Bendrijos aktas, priklausantis susitarimo dėl žuvininkystės Bendrijos daliai". Šiuo klausimu *SAEV* nurodo kitą Bendrijos sudarytą susitarimą dėl žuvininkystės, kuris, priešingai nei nagrinėjamas susitarimas, numatė kur kas siauresnę jungtinio komiteto kompetenciją. Ji daro išvadą, kad bent konsultacijų atžvilgiu negalima drausti komitetui dalyvauti.

44 Komisija atsikerta, kad nei susitarime dėl žuvininkystės, nei Reglamente Nr. 3447/93, nei taikytinoje Bendrijos teisėje nėra nuostatos, reikalaujančios privalomos jungtinio komiteto konsultacijos sumažinant ar nutraukiant Bendrijos teikiamą finansinę paramą.

45 Antra antro pagrindo dalimi apeliantė tvirtina, kad nurodydamas, jog prieš sumažindama finansinę paramą Komisija neprivalėjo konsultuotis su Argentinos valdžios institucijomis, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę ir susitarimą dėl žuvininkystės. Ji nurodo, kad sprendimo suteikti paramą I priedo 1 puslapio pabaigoje pateikta pastaba apima įspėjimą, jog „šiame priede pateikti duomenys gali būti keičiami tik esant išankstiniam Argentinos valdžios institucijų ir Komisijos leidimui". Taigi šis įspėjimas taikomas ir suteiktos paramos sumai.

46 Komisija tvirtina, kad ši dalis yra nepriimtina, nes apeliantė tik pakartoja Pirmosios instancijos teisme pateiktus argumentus, ir bet kuriuo atveju nepagrįsta.

Teisingumo Teismo vertinimas

47 Nors nebūtina spręsti dėl šio pagrindo priimtinumo, būtina konstatuoti, kad visais atvejais jis yra nepagrįstas.

48 Kaip teisingai pastebėjo generalinis advokatas išvados 52–56 ir 62 punktuose, finansinės paramos suteikimas yra užduotis, kurią susitarimas dėl žuvininkystės patiki tik Bendrijos institucijoms.

49 Kadangi suteikiant paramą jungtinio komiteto ar Argentinos valdžios institucijų konsultacija yra neprivaloma, neturėtų būti tvirtinama, kad priešingu atveju ji yra privaloma.

50 Todėl antras pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečio pagrindo

Šalių argumentai

51 Trečiu pagrindu *SAEV* nurodo, kad atmesdamas pagrindą dėl panaikinimo, susijusį su teisės aktų taikymu finansinės paramos sumažinimo srityje, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Ji tvirtina, kad Komisija taikė Reglamento Nr. 4028/86, panaikinto Reglamentu Nr. 2080/93 (įsigaliojusiu 1994 m. sausio 1 d.) 44 straipsnį.

Galiausiai 2000 m. lapkričio 20 d. Komisija pagal Reglamento Nr. 4028/86 44 ir 47 straipsnius konsultavosi su Žuvininkystės pramonės nuolatiniu komitetu. Minėto komiteto darbotvarkėje buvo antraštė „Diskusija ir rekomendacijos su balsavimu – Reglamento (EB) Nr. 4028/86 44 straipsnio procedūra (vadybos komitetas)". Ši antraštė visiškai prieštarauja Pirmosios instancijos teismo išvadoms, kuris skundžiamo sprendimo 158 punkte nurodo, kad „aplinkybė, jog Komisija konsultavosi su komitetu, kurio konsultacijos numatytos Reglamente Nr. 4028/86, neįrodo, kad ginčijamas sprendimas <...> buvo grindžiamas šiuo reglamentu".

52 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nepriimtinas, nes apeliantė, pirma, pakartoja Pirmosios instancijos teisme pateiktus argumentus, ir, antra, iš naujo pateikė tariamą įrodymą, įrašą dienotvarkėje, kurį Pirmosios instancijos teismas jau įvertino.

53 Dėl esmės Komisija konstatuoja, kad rėmimasis Reglamento Nr. 4028/86 44 straipsnyje nurodyta procedūra buvo savanoriškas, nepadarė žalos apeliantei ir papildomai užtikrino nešališkumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

54 Trečiu pagrindu *SAEV* bando paneigti skundžiamo sprendimo 158 punkte Pirmosios instancijos teismo pateiktą vertinimą, kuris, kaip darantis teisinę išvadą iš faktinės aplinkybės, turėtų būti laikomas teisiniu įvertinimu, kurį gali nagrinėti Teisingumo Teismas.

55 Taigi nuspręsdamas, kad nepakanka vien tik Reglamente Nr. 4028/86 nurodytos paprastos komiteto konsultacijos tam, jog šis reglamentas būtų laikomas ginčijamo

sprendimo, priimto po minėtos konsultacijos, teisiniu pagrindu, Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos.

56 Todėl trečias pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirto pagrindo

Šalių argumentai

57 Ketvirtu pagrindu *SAEV* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 159 punkte pripažino, jog Komisija rėmėsi Reglamente Nr. 3699/93 nustatytomis paramos sumomis. Tačiau, *SAEV* nuomone, Komisija šio reglamento nuostatomis vadovavosi ne pagal analogiją, kaip Pirmosios instancijos teismas tvirtina sprendimo 163 punkte, bet taikė jį tiesiogiai. Taigi Komisija taikė du skirtingus reglamentus: Reglamentą Nr. 4028/86, šiuo atveju jo 44 straipsnį dėl procedūros, ir Reglamentą Nr. 3699/93 dėl sumažinimo sumos apskaičiavimo. Tačiau sumažinimą ji turėjo apskaičiuoti vadovaudamasi Reglamente Nr. 3699/93 nustatytomis sumomis, neperžengdama susitarimo dėl žuvininkystės taikymo ribų ir atsižvelgdama į jame nustatytas sumas.

58 Reglamente Nr. 3699/93 nustatytų sumų taikymas įmonėms, kurioms taikoma susitarime dėl žuvininkystės įtvirtinta sistema, sukurtų diskriminaciją ta dalimi, kuria bendroms įmonėms taikomos daug mažesnės sumos už tas, kurios nustatytos susitarime dėl žuvininkystės.

59 Taigi nepripažindamas, kad Komisija bendrai įmonei suteiktos paramos sumažinimą turėjo skaičiuoti pagal susitarimą dėl žuvininkystės, nustatydama pastarajai 50 % sumažinimą, panašų į tą, kuris numatytas Reglamente Nr. 3699/93, o ne taikyti šį reglamentą tiesiogiai, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą.

60 Reglamente Nr. 3699/93 nustatytų sumų taikymas būtų papildoma sankcija paramos gavėjui.

61 Komisija nepagrįstai taikė šias sumas, nes susitarimas dėl žuvininkystės nenurodo jokio bendro teisės akto šiuo ypatingu klausimu.

62 Komisija primena, jog skundžiamo sprendimo 157 punkte Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad „nei Reglamentas Nr. 4028/86, nei Reglamentas Nr. 3699/93 nėra teisėtas ginčijamo sprendimo pagrindas". Komisija netaikė šių reglamentų, o tik vadovavosi jais pagal analogiją.

Teisingumo Teismo vertinimas

63 Ketvirtu pagrindu *SAEV* iš esmės nurodo, kad nepripažindamas, jog Komisija neturėjo tiesiogiai taikyti Reglamento Nr. 3699/93, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą.

64 Tačiau *SAEV* neginčija skundžiamo sprendimo 163 punkte Pirmosios instancijos teismo padarytos išvados, kad skaičiuodama galutinę apeliantei mokėtiną paramos sumą, Komisija privalėjo vadovautis tik proporcingumo principu.

65 Taigi remdamasis tik proporcingumo principu Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad Komisija galėjo vadovautis Reglamento Nr. 3699/93 nuostatomis pagal analogiją tam, kad nustatytų apeliantei mokėtiną sumą už laivo perdavimą.

66 Nors *SAEV* teigia, kad pripažindamas, jog Komisija teisėtai taikė Reglamente Nr. 3699/93 nustatytas sumas, Pirmosios instancijos teismas padarytų teisės klaidą, ji nenurodė, kokia dalimi toks taikymas pažeistų proporcingumo principą.

67 Todėl ketvirtas pagrindas turi būti atmestas.

Dėl šešto pagrindo

Šalių argumentai

68 Šeštu pagrindu, kurį būtina nagrinėti prieš penktą, *SAEV* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė susitarimą dėl žuvininkystės skundžiamo sprendimo 124

ir 125 punktuose nurodydamas, jog apeliantė privalėjo informuoti Komisiją apie vykdant projektus iškylančius sunkumus ir gauti išankstinį Komisijos sutikimą prieš išplaukdama iš Argentinos žvejybos zonos, net gavusi aiškų Argentinos kompetentingos valdžios institucijos, kuri privalėjo apie šią situaciją pranešti Komisijai jungtinio komiteto susirinkimų metu, leidimą.

69 Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 124 punkte padaryta išvada, kad teisinga informacija būtų leidusi Komisijai imtis įmanomų priemonių pritaikyti susitarimą dėl žuvininkystės prie naujų aplinkybių pagal susitarimo 9 straipsnio 1 dalį, yra nepriimtina. Galiausiai Komisija puikiai žinojo, kokios buvo aplinkybes ir Argentinos valdžios institucijų priimtos apsaugos priemonės, nes nagrinėjamų bendrų įmonių asociacija buvo pateikusi prašymą Tarybai ir Komisijai dėl tokių priemonių priėmimo.

70 Šiuo klausimu Komisija primena Reglamento Nr. 4253/88 24 straipsnio formuluotę, pagal kurią ji gali sumažinti arba sustabdyti šiai veiklai arba priemonei skirtą paramą, jeigu patikrinimas parodo, kad dirbama neteisingai, ir ypač jeigu yra nemažų pokyčių, kuriems negautas jos patvirtinimas. Net jeigu iš susitarimo dėl žuvininkystės galėtume daryti išvadą, kad Argentinos valdžios institucijos jungtinio komiteto susirinkimų metu galiausiai būtų informavusios Komisiją apie laivo išplaukimą iš Argentinos vandenų, apeliantė nesilaikė Bendrijos paramos gavėjams nustatytų pareigų informuoti ir būti lojaliam.

Teisingumo Teismo vertinimas

71 Iš sprendimo suteikti paramą I priedo matyti, kad šiame priede esančių duomenų pakeitimas galimas tik esant išankstiniam Argentinos valdžios institucijų ir Komisijos leidimui.

72 Šiame priede pateikiama nuoroda į *SAEV* pateiktą pakeistą projektą (ARG/ES/SM/26-94) dėl bendros įmonės steigimo, kuris aiškiai numato Argentinos žuvininkystės išteklių naudojimą ir perdirbimą.

73 Taigi Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 125 punkte teisingai nusprendė, kad bendrų įmonių eksploatuojami laivai negali išplaukti iš Argentinos IEZ be išankstinio Komisijos sutikimo.

74 Todėl šeštas pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penkto pagrindo

Šalių argumentai

75 Apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas visiškai neatsižvelgė į Komisijos pareigas, kiek tai susiję su tam tikrų faktinių aplinkybių teisiniu įvertinimu laikant jas *force majeure.*

76 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 145 punkte nurodė, kad Komisija ginčijamame sprendime neprivalėjo atsižvelgti į žuvininkystės išteklių

išnykimą, tačiau apeliantė privalėjo prašyti išankstinio Komisijos leidimo prieš išplaukdama iš Argentinos vandenų.

77 Šis tvirtinimas prieštarauja Pirmosios instancijos teismo 2003 m. kovo 6 d. Sprendimui *APOL ir AIPO prieš Komisiją* (T-61/00 ir T-62/00, Rink. p. II-635, 72 punktas), kuriame buvo nustatyta, kad administracinės praktikos egzistavimas, net jei ji nenurodyta jokiame dokumente, pagal kurį Komisija tiria, ar egzistuoja *force majeure*, dėl kurių turėtų būti atsisakyta paramos nutraukimo, yra privalomas šiai institucijai visada, kai jai nurodoma *force majeure*.

78 Apeliantė tvirtina, kad 2000 m. vasario 28 d. laiške Komisija pripažino *force majuere* egzistavimą. Komisija pati nurodė, kad ji galėjo laivo *Vieirasa XII* veiklos nevykdymo Argentinos vandenyse laikotarpį nuo 1996 m. liepos 5 d. (išplaukimas iš Argentinos vandenų) iki 1996 m. gruodžio 31 d. (Patagonijos iltžuvių biologinio poilsio pabaiga), prilyginti veiklos vykdymo laikotarpiui. Laivo išplaukimas iš Argentinos IEZ išimtinai galėjo būti pateisinamas tik dėl *force majeure*.

79 Komisija tvirtina, kad šis pagrindas yra nepriimtinas, nes pirmojoje instancijoje *force majeure* nebuvo remtasi.

80 Dėl esmės Komisija teigia, kad ji niekada neleido suprasti, jog tai galėjo būti *force majeure*. Ji tvirtina, jog laivo išplaukimas iš Argentinos vandenų netenkina sąlygų, kad būtų pateisinamas dėl tariamos *force majeure*, nes „neįprastų ir nenumatytų" aplinkybių egzistavimas nebuvo įrodytas. Visais atvejais nagrinėjamas išteklių išnykimas negalėtų būti laikomas nenumatyta aplinkybe.

Teisingumo Teismo vertinimas

81 Pagrindas yra priimtinas. Galiausiai ieškinio 105 punkte *SAEV* pagrindo „Bendroms įmonėms papildomai taikomo bendro reglamentavimo keliami sunkumai" atžvilgiu rėmėsi prieštaravimu tarp būdo, naudoto skaičiuojant paramos sumažinimą, ir aplinkybės, kad proceso metu Komisija pripažino, jog išplaukimas iš Argentinos vandenų tuo momentu, kai Argentinos valdžios institucijos vienašališkai paskelbė draudimą žvejoti, būtų *force majeure* atvejis.

82 Dėl esmės Pirmosios instancijos teismas teisingai nurodė, kad Komisija neprivalėjo atsižvelgti į žuvininkystės išteklių išnykimą nagrinėjamojoje zonoje. Šiuo atžvilgiu jis priminė, kad visais atvejais apeliantė privalėjo prašyti išankstinio Komisijos leidimo prieš išplaukdama iš Argentinos vandenų. Kaip matyti iš šešto pagrindo nagrinėjimo, šis konstatavimas yra teisingas. Situacija nepasikeistų, jeigu aplinkybės, kuriomis remiasi *SAEV*, būtų *force majeure* atvejis.

83 Todėl penktas pagrindas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąją pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri taikoma ir apeliaciniam procesui, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

Kadangi Komisija prašė priteisti iš *SAEV* bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji pralaimėjo, šioje instancijoje iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Eduardo Vieira SA bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.